

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 15 października 2018 r. , 27 listopada 2018 r. i 21 stycznia 2019 r. na rozprawie w Legionowie sprawy

M. K. (1) , syna C. i M. z d. W. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że :

1. w bliżej nieustalonym czasie nie później niż do dnia 21 maja 2018 roku w L., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez groźenie pozbawieniem życia i zdrowia oraz stosowaniem w dniu 21.05.2018 roku przemocy w postaci uderzenia w twarz i kopanie czterokrotnie doprowadził M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 400 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 282 k.k.

2. w okresie od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku w L., województwo (...) uporczywie nękał M. K. (2) poprzez wykonywanie do niej wielu połączeń telefonicznych, wysyłanie do niej wielu wiadomości tekstowych, w których groził jej pozbawieniem życia i zdrowia oraz nakłaniał do popełnienia samobójstwa, przez co wzbudził u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność

tj. o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k.

3. w bliżej nieustalonym czasie nie później niż do dnia 17 czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem wiadomości tekstowych wysyłanych do M. K. (2) kierował groźby spowodowania obrażeń ciała P. R., które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

4. w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem aplikacji M. kierował do P. W. groźby pozbawienia życia i zdrowia, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

1. Oskarżonego M. K. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 21 maja 2018 roku w L., woj. (...) poprzez groźenie pozbawieniem życia i zdrowia oraz gwałtem pokrzywdzonej M. K. (2) oraz stosowanie przemocy w postaci uderzenia w twarz i kopania po ciele doprowadził pokrzywdzoną M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy kwocie 50 złotych to jest popełnienia czynu z art. 282 k.k. i za to na podstawie art 282 k.k. skazuje na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów i za to na podstawie art 190a § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności
3. Oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów i za to na podstawie art 190 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
4. Oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów i za to na podstawie art 190 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
5. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 , 3 i 4 wyroku wymierza oskarżonemu M. K. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
6. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 5 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. K. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 czerwca 2018 r. godzina 19.20 do dnia 21 stycznia 2019 r. ;
7. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w związku ze skazaniem za czyn z pkt. 1 wyroku nakłada na oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. K. (2) kwoty 50 zł (pięćdziesiąt złotych) ;
8. Na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzeka wobec skazania oskarżonego M. K. (1) za czyny opisane w pkt. 1 i 2 wyroku zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (2) na odległość 200 m przez okres 6 (sześciu) lat ;
9. Na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzeka wobec skazania oskarżonego M. K. (1) za czyny opisane w pkt. 1 i 2 wyroku zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną M. K. (2) przez okres 6 (sześciu) lat ;
10. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. J. kwotę 1092,24 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
11. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 907/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od wiosny 2017 r. oskarżony M. K. (1) oraz pokrzywdzona M. K. (2) (ur. (...)), mająca wtedy jeszcze 17 lat , pozostawali w związku. M. K. (2) w tym okresie pomagała finansowo oskarżonemu M. K. (1) oraz przynosiła mu jedzenie w związku z faktem iż oskarżony M. K. (1) w tym okresie pozostawał w konflikcie ze swoim ojcem C. K. i pracował tylko dorywczo . M. K. (2) ze względu na dużą różnicę wieku między nią a oskarżonym M. K. (1) chciała by ich związek pozostał w tajemnicy przed jej rodzicami , którzy w tym czasie zajmowali się jej młodszym bratem chorym na białaczkę .

W lutym 2018 r. M. K. (2) podjęła decyzje o zakończeniu związku z oskarżonym M. K. (1) wobec faktu iż ten nadużywał alkoholu i zażywał środki odurzające stając się agresywny i nieobliczalny (u oskarżonego rozpoznano zespół uzależnienia mieszanego od alkoholu i psychosymulantów co wynika z opinii sądu psychiatrycznej – k. 71-73) . Jednak oskarżony M. K. (1) nie mógł się pogodzić z faktem iż M. K. (2) zakończyła ich związek i związała się z P. W., dlatego w okresie od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku w L. woj. (...) wysłał do pokrzywdzonej M. K. (2) 30-40 sms dziennie oraz dzwonił do niej kilkanaście razy dziennie . W tych wiadomościach tekstowych sms oskarżony M. K. (1) groził pokrzywdzonej M. K. (2) pozbawieniem życia i spowodowaniem obrażeń ciała namawiał ją

do popełnienia samobójstwa oraz wyzywał słowami ją wulgarnymi nazywając „(...) i k...”. W tych wiadomościach sms oskarżony M. K. (1) groził pokrzywdzonej M. K. (2) między innymi tym iż „obleje ją benzyną i podpali”, „poobcina jej palce”, „pozrywa jej z ciała skórę”, „że będzie jej brzeszczotem ciął kości”, „żeby wzięła leki lub wyskoczyła przez okno” (k. 14-15). Ponadto oskarżony M. K. (1) w tych wiadomościach tekstowych sms i w rozmowach telefonicznych żądał od pokrzywdzonej M. K. (2) pieniędzy „za milczenie o ich związku”, informował że jest przez niego obserwowana i śledzona. Oskarżony M. K. (1) w tym rozmowach telefonicznych i smsach groził pokrzywdzonej M. K. (2) iż ujawni jej rodzica że byli razem w związku jeżeli nie będzie dawała mu pieniędzy i nalegał na spotkania oraz żądał zwrotu rzeczy w tym telefonu który pożyczył pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 14-15, k. 70 i k. 76-80). Oskarżony w rozmowach z pokrzywdzoną M. K. (2) twierdził iż „za jego milczenie musi płacić”. Gdy oskarżony M. K. (1) zorientował się że M. K. (2) jest siostrą cioteczną żony P. R. z którego rodziną pozostawał w konflikcie w wiadomościach tekstowych sms wysyłanych do M. K. (2) groził P. R. że go pobije i połamie. Konflikt między oskarżonym M. K. (1) i jego rodziną a rodzicami P. R. był związany z toczącym się w Sądzie postępowaniem o zasiedzenie. M. K. (2) pokazała te wiadomości sms P. R. .

Pokrzywdzona M. K. (2) w tym okresie (to jest od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku) kilkakrotnie na żądanie oskarżonego M. K. (1) spotkała się z oskarżonym M. K. (1) w L. i przekazała mu łącznie kwotę 350 zł, aby ten dał jej spokój i przestał do niej dzwonić i wysyłać smsy oraz nie poinformował o tym że była z nim w związku jej rodziców. Podczas tych spotkań oskarżony M. K. (1) wyzywał pokrzywdzoną M. K. (2) słowami wulgarnymi nazywając ją „(...) i k...” oraz cały czas twierdził że musi płacić za jego milczenie. Pokrzywdzona M. K. (2) podczas tych spotkań dobrowolnie przekazała oskarżonemu M. K. (1) łączną kwotę 350 zł, którą wcześniej pożyczyła od swojego obecnego chłopaka P. W., licząc że oskarżony M. K. (1) zostawi ją w spokoju. Tak się jednak nie stało i oskarżony M. K. (1) w dalszym ciągu wysyłał do niej wiadomości tekstowe z zawierające groźby i kilkanaście razy dziennie do niej dzwonił. Ponadto przyjeżdżał pod jej dom i go obserwował. Gdy pokrzywdzona M. K. (2) wracała wieczorem sama przed jej domem kolejny raz zaczął ją oskarżony M. K. (1), który czekał w samochodzie na jej powrót i zażądał zwrotu telefonu komórkowego, który pożyczył pokrzywdzonej M. K. (2). M. K. (2) na żądanie oskarżonego M. K. (1) oddała mu ten telefon z którego wcześniej korzystała i na którym była zalogowana na swoje konto na portalu F. Pokrzywdzona M. K. (2) obawiając się oskarżonego M. K. (1) i czując się zagrożona jego w/w zachowaniem starała się wychodzić z domu tylko w razem ze swoim chłopkiem P. W., przestała też chodzić do szkoły.

W dniu 21 maja 2018 r. oskarżony M. K. (1) ponownie zażądał by pokrzywdzona M. K. (2) się z nim spotkała spotkania w L. w okolicach jej miejsca zamieszkania obok szkoły podstawowej przy ul. (...) II. Podczas tego spotkania oskarżony M. K. (1) zażądał od pokrzywdzonej M. K. (2) kwoty 50 zł bo „chce się napić” oraz zaczął jej grozić że poderżnie jej gardło oraz zgwałci jeżeli nie da mu tych pieniędzy. Zaczął ją wyzywać od „k... i (...)”. Następnie oskarżony M. K. (1) uderzył ją w twarz oraz w ramię i kilkakrotnie kopnął po nogach. Oskarżony M. K. (1) powiedział jej że nie ucieknie bo jego koledzy są w pobliżu i tylko czekają na telefon od niego. M. K. (2) bojąc się wobec jego agresywnego zachowania że oskarżony M. K. (1) zrealizuje swojej groźby zgodziła się dać mu te 50 zł i za zgodą oskarżonego zadzwoniła do swojego chłopaka P. W., który czekał na nią na sąsiedniej ulicy, by ten pożyczył jej kwotę 50 zł. Następnie oskarżonym M. K. (1) zabrał M. K. (2) jej telefon w „zastaw” aby wróciła z tymi pieniędzmi, a M. K. (2) poszła odebrać od P. W. pieniądze w kwocie 50 zł. P. W. widząc u M. K. (2) ślady pobicia w postaci siniaków na ramieniu i nogach chciał jej towarzyszyć, gdy ta będzie przekazywała pieniądze oskarżonemu M. K. (1), jednak ona na to się nie zgodziła bojąc się że oskarżony M. K. (1) może pobić P. W.. Następnie pokrzywdzona M. K. (2) wróciła do oskarżonego M. K. (1) i dała mu te 50 zł. Wtedy oskarżony M. K. (1) zwrócił jej telefon i stwierdził iż „dopiero jej pokaże jaki on jest”.

Po tych wydarzeniach pokrzywdzona M. K. (2) postanowiła się spotkać z ojcem oskarżanego M. C. K., by ten wpłynął na syna. M. K. (2) poinformowała C. K. o tym że oskarżony M. K. (1) grozi jej między innymi w smsach oraz zażądała zwrotu pieniędzy które dała oskarżonemu M. K. (1). C. K. powiedział jej że powinna o tym powiadomić policję.

W nieustalonym dniu na początku czerwca 2018 r. za pośrednictwem aplikacji M. z konta M. K. (2) na portalu F. P. W. otrzymał wiadomość że ma się spotkać z M. K. (2) w okolicach sklepu (...) w L. P. W. był wtedy jednak razem z M. K. (2), która poinformował go że oskarżony M. K. (1) ma telefon z którego korzystała (który zwróciła wcześniej oskarżonemu) i dzięki temu ma on dostęp do jej konta na portalu F. P. W. wobec informacji jaką otrzymał od M. K.

(2) odpisał oskarżonemu M. K. (1) że „wie kim jest i się z nim nie spotka i żeby zostawił go i M. K. (2) w spokoju i się odczepił”. Wtedy oskarżony M. K. (1) za pośrednictwem aplikacji M. zaczął grozić mu i M. K. (2) pisząc „że go zabije , że połamię mu nogi jak go zobaczy , że podpali go i M. jak ich zobaczy , że zgwałci M. bo i tak ją złapie” .

W dniu 10 czerwca 2018 r. w ogrodzie posesji rodziców P. R. sąsiadującą z posesją ojca oskarżanego M. C. K. została położona przez oskarżonego M. K. (1) torba z rzeczami M. K. (2) i telefonem komórkowym wraz z listem w którym M. K. (1) domagał się zwrotu swoich rzeczy od M. K. (2) . P. R. skontaktował się z M. K. (2) która w rozmowie z nim i jego żona w dniu 17 czerwca 2018 r. przyznała iż pozostawała jako 17 latka w związku z oskarżonym M. K. (1) . Pokazała im również liczne sms w których oskarżonym M. K. (1) groził jej śmiercią i spowodowaniem obrażeń ciała jak i gwałtem i nakłaniał ją do samobójstwa oraz grozi w nich również P. R.. Ponadto opowiedziała im o zachowaniu oskarżonego M. K. (1) wobec jej osoby . Podczas gdy P. R. przeglądał telefon pokrzywdzonej M. K. (2) otrzymała ona kilkanaście smsów zawierających groźby od oskarżonego M. K. (1). P. R. poradził M. K. (2) by powiadomiła o tym policje .

Należy zauważyć iż z opinii biegłego psychologa H. D. uczestniczącej w przesłuchaniu pokrzywdzonej M. K. (2) na rozprawie w dniu 27 listopada 2018 r. wynika iż konsekwencje tego zdarzenia objętego postępowaniem dla dalszego rozwoju i funkcjonowania pokrzywdzonej mogą być negatywne z uwagi na prezentowane przez pokrzywdzoną cechy osobowości bierno-zależnej , submisyjnej , izolującej się (k. 259-263) .

Oskarżony M. K. (1) ma ukończone 29 lat, jest kawalerem , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód 2500 zł , nie ma nikogo na utrzymaniu , nie był karany (k. 250) , nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie . Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 19 lipca 2018 r. (k. 71-73) wynika iż u oskarżonego M. K. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano zespół uzależnienia mieszanego od alkoholu i psychosymulantów . Ten stan psychiczny oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności kierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Oskarżony M. K. (1) może brać udział w czynnościach procesowych oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) (k. 42-43 , k. 47 i k. 161-163 i k. 289) , zeznań świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) oraz dokumentów w postaci : protokołu zatrzymania rzeczy (k.11-13) , protokołu oględzin (k. 14-15) , notatki urzędowej (k. 17, k. 22-23) , protokołu zatrzymania osoby (k. 18) , płyty CD z danymi telekomunikacyjnymi (k. 70) , opinii sądu psychiatryczna (k. 71-73) , protokołu oględzin z załącznikami (k. 76 – 80) , karty karnej (k. 157, k. 250) , opinii sądu psychologicznej (k. 259-263) oraz częściowo zeznań świadka C. K. (k. 211-213) .

Oskarżony M. K. (1) stanął pod zarzutem , iż :

1. w bliżej nieustalonym czasie nie później niż do dnia 21 maja 2018 roku w L., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez groźbę pozbawieniem życia i zdrowia oraz stosowaniem w dniu 21.05.2018 roku przemocy w postaci uderzenia w twarz i kopanie czterokrotnie doprowadził M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 400 złotych to jest popełnienia czynu z art. 282 k.k.
2. w okresie od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku w L., województwo (...) uporczywie nękał M. K. (2) poprzez wykonywanie do niej wielu połączeń telefonicznych, wysyłanie do niej wielu wiadomości tekstowych, w których groził jej pozbawieniem życia i zdrowia oraz nakłaniał do popełnienia samobójstwa, przez co wzbudził u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność to jest popełnienia czynu z art. 190a § 1 k.k.
3. w bliżej nieustalonym czasie nie później niż do dnia 17 czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem wiadomości tekstowych wysyłanych do M. K. (2) kierował groźby spowodowania obrażeń ciała P. R., które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę, że zostaną spełnione to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k.

4. w bliżej niest ustalonym dniu czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem aplikacji M. kierował do P. W. groźby pozbawienia życia i zdrowia, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę, że zostaną spełnione, to jest popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k.

Oskarżony M. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem w dniu 15 października 2018 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 42 , k. 47 i k. 161) . Natomiast na rozprawie przed Sądem w dniu 21 stycznia 2019 r. oskarżony M. K. (1) przyznał się do tego iż groził pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289) . Oskarżony M. K. (1) początkowo wyjaśnił iż nigdy nie groził pokrzywdzonej M. K. ani pokrzywdzonym P. W. i P. R.. To P. W. mu groził że jeżeli nie odczepi się od M. K. (2) to naśle na niego „chłopaków z W.” . Oskarżony M. K. (1) zaprzeczył że pobił pokrzywdzoną M. K. (2) i wymuszał od niej pieniądze . Oskarżony stwierdził iż on i jego ojciec C. K. pożyczyci M. K. (2) kwoty po 300 zł w sumie 600 zł i on domagał się ich zwrotu od M. K. (2) , która zwróciła mu kwotę co najmniej 200 zł . Oskarżony M. K. (1) początkowo zaprzeczył że wysyłał sms z groźbami do M. K. (2) w okresie objętym aktem oskarżenia i stwierdził że rozstał się z pokrzywdzoną bo ta go zdradzała . Ponadto stwierdził że pożyczył pokrzywdzonej 2 telefony komórkowe z których jeden mu zwróciła (k. 42-43 , k. 47 i k. 161-163 i k. 289) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. K. (1) w niewielkim zakresie w którym na rozprawie przed Sądem w dniu 21 stycznia 2019 r. przyznał się do tego że groził pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289) i że M. K. (2) zwróciła mu telefon który od niego pożyczyła . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) w której stwierdził iż w okresie objęty aktem oskarżenia M. K. (2) przekazała mu co najmniej kwotę 200 zł . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dowodami w postaci : protokołu zatrzymania rzeczy (k.11-13) , protokołu oględzin (k. 14-15) , notatki urzędowej (k. 17, k. 22-23) , protokołu zatrzymania osoby (k. 18) , płyty CD z danymi telekomunikacyjnymi (k. 70) , protokołu oględzin z załącznikami (k. 76 – 80) i opinii sądowo- psychologicznej (k. 259-263) .

Sąd nie dał wiary pozostałej części wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) . Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego M. K. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu pomniejszenie jego winy, jednak nie znalazła ona potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż na rozprawie przed Sądem w dniu 21 stycznia 2019 r. oskarżony M. K. (1) przyznał się do tego że groził pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289) . Tym samym należy uznać za nieprawdziwe i ukierunkowane na uwolnienie się od odpowiedzialności wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie w dniu 15 października 2018 r. w których stwierdził iż nigdy nie groził pokrzywdzonej M. K. (2) i nie wysyła do niej wiadomości sms w groźbami . Należy jednak stwierdzić że fakt przyznania się oskarżonego do tego że groził pokrzywdzonej M. K. (2) potwierdza iż oskarżony M. K. (1) popełnił wszystkie zarzucane mu czyny opisane w pkt. 1 wyroku oraz w pkt. 2 , 3 i 4 zarzutów . Podnieść należy iż w dniu 21 maja 2018 r. oskarżony M. K. (1) między innymi za pomocą gróźb pozbawienia życia oraz zgwałcenia pokrzywdzonej M. K. (2) doprowadził M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 50 zł . Ponadto oskarżony w wiadomościach sms skierowanych do pokrzywdzonej M. K. (2) groził również że pobije i połamie P. R.. Ponadto w wiadomości wysłanej z aplikacji M. groził nie tylko P. W. ale i M. K. . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) i P. R. (k. 7-8 , k. 166) . Należy wskazać iż z zeznań tych świadków wynika ponadto wprost jakie wiadomości sms zawierające groźby oraz namawiające pokrzywdzona do samobójstwa wysyłał oskarżony M. K. (1). Ponadto z zeznań tych świadków wynika w jakich okolicznościach oskarżony M. K. (1) w dniu 21 maja 2018 r. za pomocą gróźb karalnych i stosowaniu przemocy w postaci uderzenia w twarz , rękę i kopana po nogach doprowadził M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 50 zł . Ponadto z zeznań świadków M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) wynika iż pokrzywdzona M. K. (2) jak i pokrzywdzeni P. W. i P. R. obawiali się gróźb kierowanych do nich przez oskarżonego M. K. (1) oraz że pokrzywdzona M. K. (2) czuła się zagrożona zachowaniem oskarżonego i obawiała się samo wychodzić z domu . Ponadto należy stwierdzić iż nie znalazły potwierdzenia wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)

w których twierdził iż on i jego ojciec C. K. pożyczyci M. K. (2) kwoty po 300 zł w sumie 600 zł i on domagał się ich zwrotu tych pożyczonych pieniędzy od M. K. (2). Należy wskazać iż zeznań świadka C. K. wynika wprost iż nigdy nie pożyczał M. K. żadnych pieniędzy i to M. K. (2) w rozmowie z nim po zakończeniu związku z jego synem domagała się od oskarżonego zwrotu pieniędzy które mu dała (k. 211-213) . Należy jednak zauważyć iż oskarżony M. K. (1) przyznał iż domagał się pieniędzy od M. K. (2) i ta mu przekazała co najmniej 200 zł . Tym samym należy wskazać iż oskarżony M. K. (1) żądał by M. K. (2) dawała mu pieniądze . Fakt ten potwierdzają zeznania świadków M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166). Należy wskazać iż zeznań świadka M. K. (2) wynika dlaczego i w jakich okolicznościach w okresie objętym aktem oskarżenia przekazała oskarżonemu M. K. (1) łącznie kwotę 350 zł oraz w jakich okolicznościach w dniu 21 maja 2018 r. oskarżony M. K. (1) za pomocą gróźb karalnych i stosowaniu przemocy w postaci uderzenia w twarz , rękę i kopana po nogach doprowadził ją do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 50 zł.

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : M. K. (2), P. W. , P. R. i H. K. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka M. K. (2) – pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika iż od wiosny 2017 r. , gdy miała jeszcze 17 lat , pozostawała w związku z oskarżonym M. K. (1). Ze względu na dużą różnicę wieku między nimi oraz fakt iż nie była jeszcze pełnoletnia nie chciała by o tym związku dowiedzieli się jej rodzice , którzy mieli w tym czasie inne problemy w związku z opieką nad jej chorym bratem . W lutym 2018 r. wobec faktu iż oskarżony M. K. (1) zaczął zachowywać się wobec niej wulgarnie oraz często znajdował się pod wpływem środków odurzających postanowiła zakończyć ich związek . Od 02 marca 2018 r. oskarżony M. K. (1) zaczął wysyłać do niej liczne wiadomości tekstowe sms w których groził jej pozbawieniem życia i spowodowaniem obrażeń ciała , namawiał ją do popełnienia samobójstwa oraz wyzywał słowami wulgarnymi . W tych wiadomościach sms oskarżony M. K. (1) pisał iż „obleje ja benzyną i podpali” , „poobcina jej palce” , „pozrywa jej z ciała skórę” , „ że będzie jej brzeszczotem ciął kości” , „żeby wzięła leki lub wyskoczyła przez okno” . Ponadto w tych wiadomościach tekstowych sms groził jej krewnemu P. R. z którym pozostawał w konflikcie że go pobije i połamie . Oskarżony M. K. (1) na portalu F. za pośrednictwem aplikacji M. również groził jej nowemu chłopakowi P. W. pozbawieniem życia i pobiciem . Z zeznań pokrzywdzonej M. K. (2) wynika iż w okresie od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku oskarżony M. K. (1) wielokrotnie do niej dzwonił i wysyłał wiadomości sms w których żądał od niej pieniędzy „za milczenie o ich związku” , informował że jest przez niego obserwowana . Ponadto oskarżony M. K. (1) w tym okresie przyjeżdżał pod jej dom i obserwował ją i jej rodzinne . Z zeznań pokrzywdzonej M. K. (2) wynika iż obawiała się zachowania oskarżonego M. K. (1) i informowała o tym jego ojca C. K. prosząc go by wpłynął na syna (k. 212) . Pokrzywdzona M. K. (2) wskazała iż w tym okresie kilka razy wobec żądań oskarżonego M. K. (1) by płaciła mu pieniądze „za milczenie o ich związku” spotkała się z nim i przekazała mu pieniądze w łącznej kwocie 350 zł by nie ujawnił jej rodzicom faktu iż była z nim w związku . Podczas tych spotkań oskarżony M. K. (1) nazywał ją „(...) i k...” oraz twierdził iż „za milczenie trzeba płacić” . W dniu 21 maja 2018 r. doszło do jej kolejnego spotkania z oskarżonym M. K. (1) które miało miejsce w L. w okolicach jej miejsca zamieszkania obok szkoły podstawowej przy ul. (...) II . Podczas tego spotkania oskarżony M. K. (1) zażądał od niej kwoty 50 zł bo „chce się napić” oraz zaczął jej grozić że poderżnie jej gardło oraz zgwałci jeżeli nie da mu tych pieniędzy. Zaczął ja wyzywać od „k... i (...)” . Następnie oskarżony M. K. (1) uderzył ją w twarz oraz w ramię i kilkakrotnie kopnął po nogach i zabrał jej w „zastaw” telefon. Mówił że nie ucieknie bo jego koledzy są w pobliżu i tylko czekają na telefon od niego . Z dalszych zeznań pokrzywdzonej M. K. (2) wynika iż obawiając się oskarżonego M. K. (1) że ten może zrealizować swoje groźby powiedziała mu że da mu te 50 zł. Następnie poszła na sąsiednią ulicę gdzie czekał na nią jej chłopak P. W. i pożyczyła od niego 50 zł , które następnie dała oskarżonemu M. K. (1) . Wtedy oskarżony M. K. (1) zwrócił jej telefon i stwierdził iż „dopiero jej pokaże jaki on jest” . Świadek M. K. (2) wskazała iż o zachowaniu oskarżonego M. K. (1) opowiedziała P. R. i jego żonie którym pokazała wiadomości sms od oskarżonego oraz że obawia się i czuje się zagrożona zachowaniem oskarżonego M. K. (1) i boi się wychodzić z domu . Ponadto z zeznań pokrzywdzonej M. K. (2) wynika iż nigdy nie

pożyczała żadnych pieniędzy ani od oskarżonego M. K. (1) ani od jego ojca C. K. , pożyczała natomiast od oskarżonego telefon który m zwróciła (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) .

Należy wskazać iż z opinii biegłego psychologa H. D. uczestniczącej w przesłuchaniu pokrzywdzonej M. K. (2) na rozprawie w dniu 27 listopada 2018 r. wynika iż sprawność funkcji poznawczych to jest zdolność postrzegania , zapamiętywania i odtwarzania prawidłowa na poziomie analizatorów . U pokrzywdzonej nie zauważono czynników zakłócających treść i formę składanych zeznań . Pokrzywdzona nie wykazuje tendencji do świadomego albo nieświadomego zmyślania lub zniekształcania zdarzeń . W relacji pokrzywdzonej nie ujawniają się przesłanki wskazujące na to by wpływ na treść jej zeznań miały osoby trzecie . Konsekwencje tego zdarzenia objętego postępowaniem dla dalszego rozwoju i funkcjonowania pokrzywdzonej mogą być negatywne z uwagi na prezentowane przez pokrzywdzoną cechy osobowości bierno-zależnej , submisyjnej , izolującej się (k. 259-263) .

Z zeznań świadka P. W. - pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż jest chłopakiem M. K. (2) . Podczas trwania ich związku (...) zaczęła pożyczać od niego pieniądze w łącznej kwocie 400 zł. Później M. K. (2) powiedziała mu że dała te pieniądze swojemu byłemu chłopakowi oskarżonemu M. K. (1) aby ten dał jej spokój . Ponadto M. K. (2) powiedziała mu iż od momentu gdy zakończyła związek z oskarżonym M. K. (1) ten do niej wydzwania i wysłał smsy w których grozi jej śmiercią oraz że ją zgwałcił oraz nachodzi ją i obserwuje jej dom . Odnosząc się do wydarzeń z dnia 21 maja 2018 r. świadek P. W. wskazał iż skontaktował się z nim M. K. (2) prosząc go o pożyczanie kwoty 50 zł dla oskarżonego M. K. (1). M. K. (2) spotkała się z nim niedaleko swojego miejsca zamieszkania i dała mu kwotę 50 zł . M. K. (2) następnie poszła by dać te pieniądze oskarżonemu M. K. (1) , jednak nie chciała by z nią szedł bo bała się że oskarżony M. K. (1) może zrobić mu krzywdę gdy go zobaczy . Wtedy widział u M. K. (2) siniaki na nogach i na ramieniu . Z dalszych zeznań świadka P. W. wynika iż w czerwcu 2018 r. za pośrednictwem aplikacji M. z konta M. K. (2) na portalu F. otrzymał wiadomość że ma się spotkać z M. K. (2) w okolicach sklepu (...) w L. . Był wtedy jednak razem z M. K. (2) , która poinformowała go że oskarżony M. K. (1) zabrał jej telefon i dzięki temu ma dostęp do jej konta na portalu F. . Z zeznań świadka P. W. wynika iż napisał do oskarżonego M. K. (1) że „wie kim jest i się z nim nie spotka i żeby zostawił go i M. K. (2) w spokoju i się odczepił”. Wtedy oskarżony M. K. (1) za pośrednictwem aplikacji M. zaczął mu grozić pisząc „ że go zabije , że połamię mu nogi jak go zobaczy , że podpali go i M. jak ich zobaczy , że zgwałci M. bo i tak ją złapie” (k. 31-32 i k. 165-166) .

Z zeznań świadka P. R. – pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż istnieje konflikt między jego rodzicami a oskarżonym M. K. (1) i jego rodziną , którzy mieszkają na sąsiedniej posesji . Jego żona jest cioteczną siostrą M. K. (2) . W dniu 10 czerwca 2018 r. w ogrodzie posesji jego rodziców została położona przez oskarżonego M. K. (1) torba z rzeczami M. K. (2) i jej telefonem komórkowym wraz z listem w którym M. K. (1) domagał się zwrotu swoich rzeczy od M. K. (2) . Z zeznań świadka P. R. wynika iż skontaktował się z M. K. (2) która w rozmowie z nim i jego żoną przyznała iż powstała jako 17 latka w związku z oskarżonym M. K. (1) . Pokazała również im liczne sms w których oskarżonym M. K. (1) groził jej śmiercią i spowodowaniem obrażeń ciała oraz gwałtem, jak i nakłaniał ją do samobójstwa . M. K. (2) otrzymywał dziennie 30-40 smsów o takiej treści od oskarżonego M. K. (1) , jednak ze względu iż jej telefon komórkowy nie był smartfonem nie mogła ich wszystkich zachować . Wśród tych smsów jakie oskarżony M. K. (1) wysyłał do M. K. (2) były też takie w których oskarżony M. K. (1) groził mu że go pobije i połamię. Świadek P. R. stwierdził iż związane to było z tym że oskarżony M. K. (1) zorientował się że jest on rodziną M. K. (2) , a pomiędzy jego rodzicami a ojcem oskarżonego istnieje konflikt w związku z toczącym się postępowaniem sądowym o zasiedzenie . Ponadto z zeznań świadka P. R. wynika co M. K. (2) i P. W. opowiadali mu na temat zachowania oskarżonego M. K. (1) wobec M. K. (2) zwłaszcza odnośnie wydarzeń z dnia 21 maja 2018 r. (k. 7-8 , k. 166) .

Z zeznań świadka H. K. – matki pokrzywdzonej M. K. (2) wynika iż w połowie czerwca 2018 r. jej córka M. K. (2) poinformowała ją że była w związku z oskarżonym M. K. (1) , a ten teraz jej grozi i ją pobił . Świadek H. K. stwierdziła że już od (...) córka zaczęła się dziwnie zachowywać , bała się sam wychodzić z domu i starała się wychodzić z domu tylko w towarzystwie swojego chłopaka P. W., przestała chodzić do szkoły . Córka jedna nic jej wtedy nie mówiła , a ona w tym czasie zajmowała się swoim młodszym synem który zachorował na białaczkę . Świadek H. K. stwierdziła

iz od córki wie że oskarżony M. K. (1) wysyłał jej smsy z groźbami oraz wiele razy dziennie do niej wydzwaniał oraz wyciągnął od córki kwotę 400 zł która ta pożyczyła od P. W. (k. 26-17 i k. 166).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek C. K. ojciec oskarżonego M. K. (1) w swoich zeznaniach wskazał iż jego syn M. K. (1) pozostawał w związku z M. K. (2) od czerwca 2017 r. do lutego lub marca 2018 r. . W tym okresie M. K. (2) przebywała u nich w domu, chciała też by oskarżony M. K. (1) przekazywał jej pieniądze ze swojej wypłaty. Świadek C. K. wskazał iż wtedy jego syn zarabiał 1600 zł miesięcznie, dokładał się do utrzymania domu i miał w tym okresie przerwy w zatrudnieniu. Nie wie jednak jakie sumy przekazywał wtedy jego syn M. K. (2). Z dalszych zeznań świadka C. K. wynika iż po tym jak zakończył się związek pomiędzy jego synem a M. K. (2), M. K. (2) odwiedziła go w domu by z nim porozmawiać na temat jego syna. M. K. (2) powiedziała mu że M. K. (1) nie oddał jej pieniędzy nie mówiła jednak o żadnych groźbach w smsach. Ponadto świadek C. K. zaprzeczył by pożyczał M. K. jakieś pieniądze (k. 211-213).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka C. K. to zasługuje na wiarę ta część jego zeznań w której stwierdził iż nie pożyczał M. K. (2) żadnych pieniędzy oraz że po zakończeniu związku z jego synem M. K. (2) odwiedziła go i rozmawiała z nim na temat pieniędzy które miał jej zwrócić oskarżony M. K. (1). W tym zakresie zeznania świadka C. K. są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami i świadków: M. K. (2) (k. 2, k. 5-6, k. 164-165, k. 210-211 i k. 212), P. W. (k. 31-32 i k. 165-166), P. R. (k. 7-8, k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166).

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka C. K. odnośnie faktu iż w okresie gdy oskarżony M. K. (1) był z związku z pokrzywdzoną M. K. (2) to ją finansował oraz że podczas spotkania z pokrzywdzoną M. K. (2) ta nie informowała go o tym że oskarżony wysyłał jej wiadomości sms z groźbami. W tym zakresie zeznania świadka C. K. są niejasne, nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne. Pozostają one również w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego M. K. (1) i zeznaniami świadka M. K. (2) (k. 2, k. 5-6, k. 164-165, k. 210-211 i k. 212) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Na wstępie należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) nie wynika iż w okresie kiedy był w związku z M. K. (2) przekazywał jej pieniądze ze swojej wypłaty by finansować jej potrzeby. Z wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) wynika iż pokrzywdzona M. K. (2) miała pożyczyć od niego i jego ojca kwotę 600 zł, z czego C. K. miał jej pożyczyć kwotę 300 zł. Należy jednak wskazać iż świadek C. K. kategorycznie zaprzeczył by pożyczał M. K. (2) jakiegokolwiek pieniądze. Ponadto z zeznań tego świadka wynika iż to M. K. (2) domagała się zwrotu pieniędzy od M. K. (1). Należy również wskazać iż oskarżony M. K. (1) na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. przyznał się do gróźb karalnych wobec pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289). Podnieść należy iż z zeznań świadka M. K. (2) wynika wprost iż to ona podczas ich związku finansowała oskarżonego M. K. (1) który wtedy był bezrobotny i pozostawał w konflikcie ze swoim ojcem oraz że po zakończeniu tego związku informowała C. K. że jego syn jej grozi w smsach (k. 212). Ponadto należy zauważyć iż z zeznań świadka C. K. wynika iż w rozmowie z nim M. K. (2) domagała się zwrotu pieniędzy od oskarżonego. Fakty te podważają prawdziwość zeznań świadka C. K. że jego syn M. K. (1) miał finansować M. K. (2).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka C. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał pełną wiarę opinii biegłego psychologa H. D. uczestniczącej w przesłuchaniu pokrzywdzonej M. K. (2) na rozprawie w dniu 27 listopada 2018 r. (k. 259-263) jako jasnej, logicznej i fachowej. Opinia ta nie była negowana przez strony postępowania. Z opinii tej wynika iż stopień rozwoju umysłowego świadka jest w normie wieku, bez oznak dysfunkcji. Sprawność funkcji poznawczych to jest zdolność postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania prawidłowa na poziomie analizatorów. U pokrzywdzonej nie zauważono czynników zakłócających treść i formę składanych zeznań. Pokrzywdzona nie wykazuje tendencji do świadomego albo nieświadomego zmyślenia lub zniekształcania zdarzeń. W relacji pokrzywdzonej nie ujawniają się przesłanki wskazujące na to by wpływ na treść jej zeznań miały osoby trzecie. Konsekwencje tego zdarzenia objętego postępowaniem dla dalszego rozwoju i funkcjonowania

pokrzywdzonej mogą być negatywne z uwagi na prezentowane przez pokrzywdzoną cechy osobowości bierno-zależnej, submisywnej, izolującej się.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów dnia 19 lipca 2018 r. odnośnie oskarżonego M. K. (1) (k. 71-73) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej wynika iż u oskarżonego M. K. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano zespół uzależnienia mieszanego od alkoholu i psychosymulantów. Ten stan psychiczny oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności kierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości). Oskarżony M. K. (1) może brać udział w czynnościach procesowych oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. K. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 21 maja 2018 roku w L., woj. (...) poprzez groźbę pozbawieniem życia i zdrowia oraz gwałtem pokrzywdzonej M. K. (2) oraz stosowanie przemocy w postaci uderzenia w twarz i kopania po ciele doprowadził pokrzywdzoną M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy kwocie 50 złotych to jest popełnienia czynu z art. 282 k.k.

Przepis art. 282 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo do zaprzestania działalności gospodarczej. Określone w art. 282 k.k. przestępstwo wymuszenia rozbójniczego polega na doprowadzeniu innej osoby do rozporządzenia mieniem lub do zaprzestania działalności gospodarczej w wyniku użycia przemocy, groźby zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie. Przemoc lub groźba zamachu na życie lub zdrowie skierowana może być zarówno przeciwko osobie zmuszanej, jak i przeciwko innej osobie. Wobec użycia w art. 282 k.k. ogólnego określenia „przemoc” należy przyjąć, że znamię to wypełnia nie tylko przemoc wobec osoby (bezpośrednia), lecz także przemoc pośrednia. Będzie to przemoc stosowana wobec otoczenia pokrzywdzonego (np. niszczenie cennych przedmiotów, odcięcie prądu lub ciepła, aby wymusić na pokrzywdzonym rozporządzenie mieniem).

Jeżeli chodzi o groźbę, to musi ona dotyczyć zamachu na życie lub zdrowie, a nie popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego lub innej osoby. W grę więc wchodzi groźba dokonania zabójstwa lub spowodowania uszczerbku na zdrowiu, natomiast nie wypełnia znamion art. 282 k.k. groźba naruszenia nietykalności cielesnej. Określona w art. 282 k.k. groźba może również dotyczyć zamachu na mienie należące do pokrzywdzonego lub innej osoby, w szczególności najbliższej. Musi to być zapowiedź zamachu gwałtownego, który może polegać na podpaleniu lub wysadzeniu w powietrze budynku, zniszczeniu lub uszkodzeniu rzeczy (np. pojazdu mechanicznego), wytruciu bydła itp. Chodzi więc o działanie destruktywne, niszczące (por. uchwałę SN z dnia 19 lutego 1997 r., I KZP 39/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 3). Groźba, o której mowa w art. 282 k.k., może być wyrażona w dowolnej formie, ale musi mieć charakter jednoznaczny. Może ona zawierać zapowiedź zrealizowania w bliższej lub dalszej przyszłości zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie własnym działaniem groźącego albo innej osoby lub osób (zob. wyrok SN z dnia 25 lutego 1997 r., IV KKN 376/96, OSNKW 1997, nr 7-8, poz. 61).

Wymuszenie rozbójnicze jest przestępstwem materialnym. Jego dokonanie następuje z chwilą doprowadzenia pokrzywdzonego do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym (ruchomym albo nieruchomością), chociażby

skutki tego rozporządzenia miały być zrealizowane w przyszłości. Rozporządzenie mieniem obejmuje czynność powodującą skutki majątkowe o charakterze rzeczowym lub obligacyjnym . Ze względu na sposób ujęcia znamion wykonawczych, przestępstwa wymuszenia rozbójniczego we wszystkich odmianach można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym, przy czym celem sprawcy musi być dążenie do osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub kogoś innego (za Komentarz do art. 282 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyższej sprawie oskarżony M. K. (1) wypełnili wszystkie znamiona czynu zabronionego czynu z art. 282 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku . Oskarżony M. K. (1) w dniu 21 maja 2018 roku w L., woj. (...) poprzez groźenie pozbawieniem życia i zdrowia oraz gwałtem pokrzywdzonej M. K. (2) oraz stosowanie przemocy w postaci uderzenia w twarz i kopania po ciele doprowadził pokrzywdzoną M. K. (2) do rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy kwocie 50 złotych . Działanie oskarżonego M. K. (1) polegało na tym iż chcąc uzyskać od pokrzywdzonej M. K. (2) pieniądze w kwocie 50 zł na alkohol zaczął jej grozić że poderżnie jej gardło oraz zgwałci jeżeli nie da mu tych pieniędzy a następnie uderzył ją w twarz oraz w ramię i kilkakrotnie kopnął po nogach . Pokrzywdzona M. K. (2) wobec agresywnego zachowania oskarżonego bojąc się że oskarżony M. K. (1) zrealizuje swojej groźby zgodziła się dać mu te 50 zł , które następnie pożyczyła od swojego chłopaka P. W. , który czekał na nią na sąsiedniej ulicy. Następnie pokrzywdzona M. K. (2) wróciła do oskarżonego M. K. (1) i dała mu te 50 zł . Oskarżony M. K. (1) działał więc w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym, przy czym celem jego działania było dążenie do osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie w kwocie 50 zł , które to pieniądze otrzymał od pokrzywdzonej M. K. (2) . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) . Należy wskazać iż na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. oskarżony M. K. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał iż groził pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289) , zaś z jego wyjaśnień wynika iż otrzymywał w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia od pokrzywdzonej pieniądze (k. 161-163) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. K. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 282 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości .

Zgodnie z treścią art. 190 a § 1 k.k. karze podlega , kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Dobrem chronionym prawnie przez art. 190 a § 1 k.k. jest przede wszystkim wolność, co wynika z umieszczenia przestępstwa z art. 190 a § 1 k.k. w rozdziale dotyczącym przestępstw przeciwko wolności. Jest to wolność rozumiana szeroko – zarówno jako wolność „od” (znoszenia niechcianej obecności innej osoby, wolność od strachu), jak i wolność „do” (poszanowania prywatności). Indywidualnym przedmiotem ochrony jest także dobro w postaci dobrostanu psychicznego oraz prawo do prywatności. Ubocznym dobrem chronionym przez ww. przepis jest zdrowie (psychiczne i fizyczne), nietykalność cielesna, nienaruszalność korespondencji itp. Jest to przestępstwo powszechne. Czyn ten może być popełniony zarówno przez działanie jak i zaniechanie. Odnośnie znamienia uporczywego nękania należy zauważyć, że nie jest ono zdefiniowane ustawowo, lecz zgodnie ze słownikowym znaczeniem tego określenia oznacza ono tyle co: „ustawicznie dręczyć, trapić, niepokoić (czymś) kogoś; dokuczać komuś, nie dawać chwili spokoju” (Słownik języka polskiego, red. M. Szymczak, t. 2, Warszawa 1984, s. 317). Znamię nękania realizują jedynie te zachowania, które powodują przykrość pokrzywdzonemu, wyrządzają mu krzywdę czy powodują dyskomfort. Niewątpliwie w pojęciu nękania mieści się powtarzalność zachowań sprawcy, a zatem nie wystarczy tu zachowanie jednorazowe, tym bardziej że ustawodawca sam określił iż nękanie spenalizowane w art. 190 a § 1 k.k. ma być uporczywe. Znamię „uporczywie” oznacza, że zachowanie sprawcy albo ma trwać przez pewien czas, albo powtarzać się kilkakrotnie, musi zawierać także świadomość niweczenia tym możliwości osiągnięcia stanu założonego przez prawo. Czynności sprawcy mają być podejmowane w stosunku do innej osoby lub osoby jej najbliższej, które to pojęcie osoby najbliższej jest zdefiniowane w art. 115 § 11 k.k.

Przestępstwo z art. 190 a § 1 k.k. ma charakter materialny, tak więc konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia u pokrzywdzonego uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia lub istotnego naruszenia jego prywatności. Jest to przestępstwo umyślne. Z uwagi na występujące w przepisie znamię uporczywości, które jest zabarwione podmiotowo, należy uznać, że ta część znamion musi być objęta zamiarem bezpośrednim. Natomiast należy sądzić, że nie ma przeszkód, aby znamię skutku (w postaci wzbudzenia u pokrzywdzonego poczucia zagrożenia lub istotnego naruszenia jego prywatności) mogło być objęte zarówno zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Przestępstwo z art. 190 a § 1 i 2 jest ścigane na wniosek pokrzywdzonego (tak Magdalena Budyn-Kulik, Komentarz do zmiany art. 190 (a) Kodeksu karnego wprowadzonej przez Dz.U. z 2011 r. Nr 72 poz. 381), (w:) Budyn-Kulik Magdalena, Kodeks karny. Komentarz do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny; LEX/el., 2011.)

W powyższej sprawie oskarżony M. K. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 190a § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów . Podnieść należy iż w okresie od dnia 02 marca 2018 roku do dnia 18 czerwca 2018 roku w L., województwo (...) oskarżony M. K. (1) uporczywie nękał M. K. (2) poprzez wykonywanie do niej kilkanaście połączeń telefonicznych dziennie oraz wysyłanie do niej od 30 do 40 wiadomości tekstowych dziennie , w których groził jej pozbawieniem życia i zdrowia oraz nakłaniał do popełnienia samobójstwa , wyzywał ją słowami wulgarnymi , jak i informował że ją obserwuje i żądał żeby się z nim spotkała . W tych wiadomościach sms oskarżony M. K. (1) groził pokrzywdzonej M. K. między innymi tym iż „obleje ją benzyną i podpali” , „poobcina jej palce” , „pozrywa jej z ciała skórę” , „ że będzie jej brzeszczotem ciął kości” , „żeby wzięła leki lub wyskoczyła przez okno” (k. 14-15) . Wyżej opisanymi działaniami oskarżony M. K. (1) wzbudził u pokrzywdzonej M. K. (2) uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność .

Należy wskazać iż znamię nękania realizują jedynie te zachowania, które powodują przykrość pokrzywdzonemu, wyrządzają mu krzywdę czy powodują dyskomfort. Niewątpliwie w pojęciu nękania mieści się powtarzalność zachowań sprawcy, znamię „uporczywie” oznacza, że zachowanie sprawcy albo ma trwać przez pewien czas, albo powtarzać się kilkakrotnie, musi zawierać także świadomość niweczenia tym możliwości osiągnięcia stanu założonego przez prawo. W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego M. K. (1) niewątpliwie spełniło te przesłanki . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) w zakresie jaki Sąd dał im wiarę oraz z dowodów w postaci : protokołu zatrzymania rzeczy (k.11-13) , protokołu oględzin (k. 14-15) , notatki urzędowej (k. 17, k. 22-23) , protokołu zatrzymania osoby (k. 18) , płyty CD z danymi telekomunikacyjnymi (k. 70) , opinii sądowo-psychiatryczna (k. 71-73) , protokołu oględzin z załącznikami (k. 76 – 80) i opinii sądowo- psychologicznej (k. 259-263) . Należy wskazać iż działanie oskarżonego M. K. (1) wzbudziło u pokrzywdzonej M. K. (2) uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia i naruszyło jej prywatność . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212) , P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) , P. R. (k. 7-8 , k. 166) i H. K. (k. 26-17 i k. 166) oraz z opinii sądowo- psychologicznej (k. 259-263) . Oskarżony M. K. (1) działał więc umyślne z zamiarem bezpośrednim . Należy wskazać iż na rozprawie w dniu 21 stycznia 2019 r. oskarżony M. K. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał iż groził pokrzywdzonej M. K. (2) (k. 289) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. K. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 190a § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 190 § 1 k.k. stanowi iż, karze podlega kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Przedmiotem ochrony w określeniu typu czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. jest wolność człowieka przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę lub szkodę osoby mu najbliższej. W przepisie tym chronione jest więc poczucie bezpieczeństwa jednostki. Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. może być popełnione przez każdego, ma więc charakter powszechny. Zachowanie realizujące znamiona przestępstwa określonego w art. 190 § 1 k.k. polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej. Groźba jest

oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które go spotka ze strony grożącego albo innej osoby, na której zachowanie grożący ma wpływ. Najczęściej zło to ma spotkać zagrożonego w wypadku niepoddania się woli grożącego. Możliwa jest jednak groźba, której celem nie jest podporządkowanie woli zagrożonego woli sprawcy, lecz jedynie wywołanie u sprawcy stanu obawy przed spełnieniem groźby. Treścią groźby musi być zapowiedź popełnienia przestępstwa, a więc czynu bezprawnego i karalnego. Nie jest więc groźbą karalną stwierdzenie, że w obronie swojego prawa użyje się wobec innej osoby wszystkich koniecznych do obrony środków. Groźba może być wyrażona za pomocą wszystkich środków, mogących przekazać do świadomości odbiorcy jej treść. Zapowiedź popełnienia przestępstwa może więc być dokonana ustnie, na piśmie, ale także za pomocą gestu czy też innego zachowania (np. wyjęcia niebezpiecznego narzędzia i pokazania, jaki zostanie zrobiony z niego użytek). Nie jest konieczne, aby grożący miał w rzeczywistości zamiar zrealizowania groźby. Wystarczy, że treść groźby zostaje przekazana zagrożonemu. Jest to bowiem przestępstwo przeciwko wolności, a nie przeciwko dobrom, które narusza przestępstwo będące treścią groźby.

Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw materialnych. Do dokonania tego przestępstwa konieczne jest wystąpienie skutku w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Groźba musi więc, aby przestępstwo mogło być dokonane, dotrzeć do pokrzywdzonego i wywołać u niego określony stan psychiczny. Skutkiem, który stanowi znamię czynu zabronionego, określonego w art. 190 § 1 k.k., jest zmiana w sferze psychicznej sprawcy, wywołana groźbą. Pokrzywdzony musi więc potraktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby. Subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba grożącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy.

Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. wystarczy wykazać, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia i zweryfikować to obiektywnie (przez sąd), czy zagrożony istotnie mógł w danych okolicznościach w ten sposób groźbę odebrać (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 4 lipca 2002 r. II AKa 163/2002, KZS 2002, z. 7-8, poz. 44). Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. nie ma znaczenia, czy jego sprawca chce w przyszłości zrealizować groźby, ale czy urzeczywistnia zamiar wywołania obawy (u osób pokrzywdzonych) spełnienia gróźb (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2006 r., III KK 262/05, LEX nr 180801). Przestępstwo określone w art. 190 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca musi chcieć wywołać u drugiej osoby obawę, że on albo osoba będąca pod jego wpływem popełni przestępstwo na szkodę pokrzywdzonego lub osoby mu najbliższej.

W powyższej sprawie niewątpliwym jest iż swoim zachowaniem oskarżony M. K. (1) wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów z art. 190 § 1 k.k. opisanych w pkt. 3 i 4 zarzutów. Oskarżony M. K. (1) w bliżej nieustalonym czasie nie później niż do dnia 17 czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem wiadomości tekstowych wysyłanych do M. K. (2) kierował groźby spowodowania obrażeń ciała P. R.. Oskarżony M. K. (1) w wiadomościach sms kierowanych do M. K. (2), która pokazała te wiadomości P. R., groził P. R. że go pobije i połamie. Ponadto oskarżony M. K. (1) w bliżej nieustalonym dniu czerwca 2018 roku w L., województwo (...), za pośrednictwem aplikacji M. kierował do P. W. groźby pozbawienia życia i zdrowia. Oskarżony M. K. (1) za pośrednictwem aplikacji M. groził P. W. – obecnemu chłopakowi pokrzywdzonej M. K. (2) pisząc „ że go zabije , że połamie mu nogi jak go zobaczy , że podpali go i M. jak ich zobaczy , że zgwałci M. bo i tak ją złapie” . Te w/w groźby wzbudziły w pokrzywdzonym P. R. i P. W. uzasadnioną obawę że zostaną spełnione. Niewątpliwym jest że wyżej wskazane groźby wysyłane za pośrednictwem wiadomości tekstowych sms oraz aplikacji M. przez oskarżonego M. K. (1) były kierowane personalnie wobec pokrzywdzonych P. R. – z którego rodzicami oskarżony pozostawał w konflikcie i P. W. – obecnego partnera pokrzywdzonej M. K. (2). Fakt ten wynika z zeznań świadków : M. K. (2) (k. 2, k. 5-6 , k. 164-165 , k. 210-211 i k. 212), P. W. (k. 31-32 i k. 165-166) i P. R. (k. 7-8 , k. 166). Należy wskazać iż subiektywna obawa pokrzywdzonego i jego przekonanie o prawdopodobieństwie realizacji groźby muszą być uzasadnione, tzn. że zarówno okoliczności, w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba grożącego robią wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy. W powyższej sprawie

mając na względzie wyżej wskazane okoliczności ta przesłanka została niewątpliwie spełniona . Pokrzywdzeni P. R. i P. W. wobec agresywnego zachowania oskarżonego M. K. (1) wobec pokrzywdzonej M. K. (3) podczas między innymi zdarzenia w dniu 21 maja 2018 r. , mogli obawiać się wypowiedzianych przez oskarżonego gróźb . Tak więc działanie oskarżonego M. K. (1) wypełniło wszystkie znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k..

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. K. (1) odnośnie popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów z art. 190 § 1 k.k. opisanych w pkt. 3 i 4 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego M. K. (1) czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony M. K. (1) naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie i zdrowie człowieka oraz dobro w postaci dobrostanu psychicznego oraz prawo do prywatności oraz dobro jakim jest zdrowie ludzkie oraz pobudki i motyw działania oskarżonego .

Sąd za okoliczność łagodzącą uznał fakt iż oskarżony M. K. (1) nie był dotychczas karany (k. 250) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. K. (1) :

- za czyn z art. 282 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku karę 2 lat pozbawienia wolności ;
- za czyn z art. 190a § 1 k.k. opisany w pkt. 2 zarzutów karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności ;
- za czyn z art. 190 § 1 k.k. opisany w pkt. 3 zarzutów karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ;
- za czyn z art. 190 § 1 k.k. opisany w pkt. 4 zarzutów karę 6 miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 , 3 i 4 wyroku wymierza oskarżonemu M. K. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonego M. K. (1) kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełniają wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonego M. K. (1) podczas popełnienia zarzucanych mu czynów . Należy wskazać iż działanie oskarżonego M. K. (1) zwłaszcza wobec pokrzywdzonej M. K. (2) trwało kilka miesięcy i cechowało się dużą brutalnością i bezwzględnością i w istotny sposób naruszało dobra chronione prawem jakim jest cudze mienie i zdrowie człowieka oraz dobro w postaci dobrostanu psychicznego oraz prawo do prywatności. Należy podnieść iż z opinii biegłego psychologa H. D. uczestniczącej w przesłuchaniu pokrzywdzonej M. K. (2) na rozprawie w dniu 27 listopada 2018 r. wynika iż konsekwencje tego zdarzenia objętego postępowaniem dla dalszego rozwoju i funkcjonowania pokrzywdzonej mogą być negatywne z uwagi na prezentowane przez pokrzywdzoną cechy osobowości bierno-zależnej , submisyjnej , izolującej się (k. 259- 263) . Wobec treści art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz mając na uwadze wyżej wskazane okolicznością obciążające w niniejszej sprawie można było wymierzyć oskarżonemu M. K. (1) tylko bezwzględną karę pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego M. K. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego M. K. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 5 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu M. K. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 czerwca 2018 r. godzina 19.20 do dnia 21 stycznia 2019 r. .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w związku ze skazaniem za czyn z pkt. 1 wyroku Sąd nałożył na oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. K. (2) kwoty 50 zł (pięćdziesiąt złotych) . Nałożenie na oskarżonego M. K. (1) obowiązku naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 41a § 1 k.k. wobec skazania oskarżonego M. K. (1) za czyny opisane w pkt. 1 i 2 wyroku Sąd orzekł zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (2) na odległość 200 m przez okres 6 (sześciu) lat oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną M. K. (2) przez okres 6 (sześciu) lat . Orzeczenie tych obowiązków spełnia wobec oskarżonego M. K. (1) cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. J. kwotę 1092,24 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.